

Рівне попрощалося зі своїм колишнім міським головою

Минулої п'ятниці місто сумувало. Рівне провело в останню путь Володимира Мороза – міського голову 1993–1998 років.

Сотні рівнян прийшли до міського будинку культури, аби віддати Володимирові Морозу останню шану. Труну з тілом покійного встановили для прощання у фойє першого поверху. Десятки вінків і ціле море квітів – данина світлій пам'яті людини, яка змогла зробити наше місто в бідні, вкрай тяжкі часи, в непевні дев'яності, хоч трохи кращим і більш-менш стабільним.

У скорботній залі на кладовищі «Новому» відбулася громадянська церемонія прощання, відправили церковну панахиду. Серед людей, що провели в скорботі колишнього очільника міста в останню путь, були рідні і близькі Володимира Мороза, міський голова Рівного Володимир Хомко, його заступники Галина Кульчинська, Віталій Хмилецький, Сергій Васильчук, секретар міської ради Сергій Паладійчук, колеги, друзі і рядові рівняни, у серцях яких живе і буде жити вдячність колишньому меру.

Після прощання і заупокійної літії Володимира Мороза поховали поряд з могилою його дружини, Лідії.

Сергій СНАРЕНКО

Яким запам'ятався Володимир Мороз як мер і як людина?

Володимир Хомко, міський голова Рівного:

– Володимир Мороз назавжди ввійде в історію як перший всенародно обраний рівненський міський голова. Ми досить часто спілкувалися, часто зустрічалися в церкві. Не по роботі, адже він у Рівному давно не працював. Але між нами склалася велика людська приязнь. Коли Мороз очолював місто, була зовсім інша епоха – епоха сподівань і романтизму. У міській раді була здебільшого інтелігенція. Не було відкатів, меркантилізму, політичного цинізму. Люди мріяли про незалежну Україну, робили для неї все, що могли, хоча був тяжкий час: ані нормального законодавства, ані системи управління, ані грошей. Мороз залишиться в нашій пам'яті як чоловік дуже інтелігентний, поміркований, безкорисний, чесний і дуже добрий до людей.

Дмитро Жаворонков, перший заступник Володимира Мороза:

– Про Володимира Михайловича можна казати тільки хороші слова. Працювати з ним було дуже легко тому, що ця людина знала і дуже добре розуміла всі проблеми, які стояли і перед містом, і перед суспільством.

Михайло Пушик, друг Володимира Мороза:

– Якби всі були такими, як Володимир Михайлович, з таким характером, з таким складом розуму, з такою віддачею ставилися до роботи, сім'ї, то ми б вже жили не в Україні, а давно у Швейцарії.

Микола Ярошук, президент Рівненської торгово-промислової палати:

– Ми працювали разом. Тяжкий був час, особливо для нього, бо були різні політичні течії, непорозуміння. Команду він підібрав тоді потужну, і все те, що він планував, усе було зроблено у місті, хоча це не так легко давалося.

